

TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI

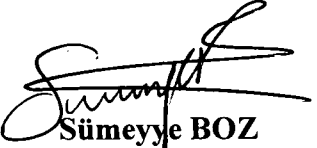
Sayı : 15761

Tarih : 25.12.2025

38598

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Sayın Mahinur ÖZDEMİR GÖKTAŞ tarafından Anayasa'nın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 96. ve 99. maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Sümeyye BOZ
Muş Milletvekili

Artvin'de 2013 yılında, çocuk yaşta ve orta düzeyde zihinsel engelli olduğu Adli Tıp Kurumu raporlarıyla açık biçimde tespit edilen bir kız çocuğunun birden fazla erkek tarafından sistematik biçimde cinsel istismara uğramasıyla ilgili davada verilen mahkûmiyet kararlarının, Yargıtay 9. Ceza Dairesi tarafından mağdurun yıllar sonra evlenmiş olması gerekçe gösterilerek bozulması; çocukların ve zihinsel engelli bireylerin cinsel dokunulmazlığının korunmasına ilişkin kamusal sorumluluklar bakımından son derece kaygı verici bir tablo ortaya çıkarmıştır.

Dosyada yer alan Adli Tıp Kurumu raporlarında, mağdurun orta düzeyde zihinsel engelli olduğu, fiillerin hukuki anlam ve sonuçlarını algılayamayacak durumda bulunduğu ve bu durumun hekim olmayanlarca dahi fark edilebileceği açıkça belirtilmiştir. Ayrıca mağdurun ruh sağlığının cinsel istismar nedeniyle bozulduğu da raporlarla sabittir. Buna rağmen mağdurun olaydan yıllar sonra evlenmiş olması, geriye dönük biçimde bir "rıza" göstergesi olarak değerlendirilmiş; bu değerlendirme üzerinden ağır bir cinsel şiddet suçu niteliği değiştirilerek failer lehine sonuç doğuracak bir yorum benimsenmiştir.

Bu yaklaşım, cinsel şiddeti failin eylemi üzerinden değil, mağdurun sonraki yaşamı üzerinden okumakta; çocuğun ve zihinsel engelli bireyin korunması gereken kırılgan konumunu görünmez kılmaktadır. Çocuklara ve zihinsel engelli bireylere yönelik cinsel şiddet suçlarında rızanın evlilikle yeniden yazıldığı bir yargı pratiği, adalet duygusunu zedelediği gibi, toplumsal cinsiyet eşitliği ve çocuk hakları bakımından da ağır sonuçlar doğurmaktadır. Evlilik kurumunun, geçmişte işlenen ağır cinsel suçları hafifleten ya da meşrulaştıran bir unsur gibi değerlendirilmesi; cezasızlık riskini büyütmede, mağdurların adalete erişimini fiilen ortadan kaldırmaktadır.

Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, Anayasa'nın 41'inci maddesi uyarınca çocuğun korunmasından, Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşme ve Engelli Hakları Sözleşmesi kapsamında çocukların ve engelli bireylerin her türlü istismar ve şiddete karşı korunmasından birincil derecede sorumludur. Bu sorumluluk yalnızca sosyal hizmet sunumuyla sınırlı olmayıp; çocukların üstün yararını zedeleyen, engelli bireylerin rızasını geçersiz kılan ve cinsel şiddeti normalleştiren yargısal yaklaşımlara karşı açık, ilkesel ve koruyucu bir tutum almayı da kapsamaktadır.

Bu bağlamda;

1. Çocuk yaşta ve zihinsel engelli olduğu raporlarla sabit olan bir cinsel istismar mağdurunun, olaydan yıllar sonra evlenmiş olmasının "rıza" göstergesi olarak değerlendirilmesi Bakanlığınızın çocukların üstün yararı ve engelli haklarına ilişkin koruyucu yaklaşımıyla bağdaşmakta mıdır?
2. Çocuklara ve zihinsel engelli bireylere yönelik cinsel şiddet suçlarında, evlilik olgusunun cezayı hafifleten veya suçu dönüştüren bir unsur olarak kullanılmasının, çocuk hakları ve toplumsal cinsiyet eşitliği açısından ciddi bir geriye gidiş yarattığı değerlendirilmekte midir?
3. Söz konusu kararın, çocuklara ve zihinsel engelli bireylere yönelik cinsel şiddet vakalarında failer açısından cezasızlık algısını güçlendireceği yönündeki kaygılar Bakanlığınızca paylaşılmakta mıdır?
4. Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, çocuklara ve zihinsel engelli bireylere yönelik cinsel suç davalarında mağdurun sonraki yaşam tercihlerinin değil, fiilin işlendiği andaki koşulların esas alınması gerektiğine dair yargı mercilerine iletilmiş ilkesel bir görüş, politika belgesi veya kurumsal tutum geliştirmiş midir?
5. Evlilik kurumunun, cinsel şiddeti görünmez kılan veya meşrulaştıran bir biçimde yargı kararlarına konu edilmesinin önlenmesi amacıyla Bakanlığınızca yürütülen ya da planlanan herhangi bir yasal, idari veya farkındalık çalışması bulunmakta mıdır?